

Sygn. akt IV U 80/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2019r. w S.

odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 31 grudnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie L. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo L. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od (...).

Sygn. akt IV U 80/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 31 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił L. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jego zdrowia. Podniósł, iż nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej, bowiem jego stan zdrowia nie poprawił się pomimo stałego leczenia (odwołanie wraz z załącznikami k.2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 grudnia 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. S. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 września 2016r. do 30 września 2018r. W ostatnim okresie ,tj. od (...)2018r. podstawę powyższego uprawnienia stanowiła decyzja organu rentowego z 17 października 2017r. (decyzja z 17 października 2017r. ustalająca prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2017r. do 30 września 2018r. k.58 akt rentowych). W dniu 8 listopada 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.60 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 listopada 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 29 listopada 2018r. k.61 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 grudnia 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.32 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 21 grudnia 2018r. k.63 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 21 grudnia 2018r. k.64 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 60 lat i wykształcenie zawodowe – monter konstrukcji żelbetonowych. W zawodzie tym ubezpieczony pracował jedynie przez 2 lata (wywiad zawodowy k.35 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Następnie, przez niespełna (...) lata ubezpieczony był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) S.A. w P. (...) (świadczenia pracy k.10, 12-14 akt rentowych).

Ubezpieczony w (...) w wyniku upadku z wysokości doznał urazu prawego stawu skokowego ze złamaniem prawej pięty. Od tego czasu u ubezpieczonego utrzymuje się ograniczenie wydolności chodu. W 2016r. przebył leczenie operacyjne prawej stopy. Wówczas u ubezpieczonego wykonano usztywnienie podskokowe z użyciem przeszczepów kości gąbczastej i stabilizację śrubą z powodu artrozy prawego stępu. W listopadzie 2016r. przeszedł zabieg chirurgicznego usunięcia materiału zespalającego. Badanie (...)z 9 kwietnia 2018r. wykazało przebudowę zwyrodnieniową i zniekształcenie stawu skokowo-piętowego, a także drobne zwapnienia i miejscową osteoporozę. (...)z 22 marca 2018r. obrazuje widoczne zmiany zniekształcające prawego stawu skokowo-piętowego, prawidłowo ukształtowany zarys części przedniej stawu skokowego dolnego oraz zmniejszony kąt B.. W dniach od 21 lipca 2018r. do 13 sierpnia 2018r. ubezpieczony był leczony sanatoryjnie. Po przeprowadzonym leczeniu uzyskano niewielką poprawę sprawności ruchowej ubezpieczonego oraz minimalne zmniejszenie dolegliwości bólowych. Badanie ortopedyczne wykazało u ubezpieczonego ograniczenie ruchomości prawej stopy, wychudzenie prawego uda, pogrubienie zarysu kostek prawej goleni i okolicy ścięgna A.. Pomimo dotychczasowego leczenia u ubezpieczonego utrzymuje się nieodmoga bólowa prawego stawu skokowego z ograniczeniem zakresu ruchów prawej stopy. Z uwagi, iż stan ten ogranicza funkcje lokomocyjne i statyczne prawej kończyny dolnej ubezpieczony został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego artroskopii prawego stawu skokowego. U ubezpieczonego nadal utrzymują się dolegliwości bólowe okolicy podszwowej prawej stopy w czasie dłuższego chodzenia, ograniczenie ruchów prawej stopy, bóle kolan oraz okresowe bóle kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego o charakterze korzeniowym. Chód ubezpieczonego ze znacznym utykaniem na prawą kończynę dolną. U ubezpieczonego rozpoznano również nadciśnienie tętnicze. Przeprowadzone badanie kardiologiczne nie wykazało jednak niewydolności układu krążenia. W opinii biegłej kardiolog brak podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych. Rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia układu ruchu stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy związanej z długotrwałym chodzeniem, zwłaszcza po nierównym terenie oraz przebywaniem w pozycji stojącej. Powyższe schorzenia narządu ruchu - w obecnym stanie zaawansowania – naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy, a przewidywany czas trwania tej niezdolności to 31 marca 2020r. (opinia biegłych z zakresu ortopedii i kardiologii k.19-20 akt sprawy).

W maju 2019r. ubezpieczony przeszedł zabieg artroskopii prawego stawu skokowego (skierowanie na Oddział Ortopedyczny - uzgodniony termin przyjęcia do szpitala wyznaczony na dzień 20 maja 2019r. k.23 akt sprawy oraz wyjaśnienia ubezpieczonego k.36 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego L. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii i kardiologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych, ze szczególnym uwzględnieniem stanowiska biegłego ortopedy, dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 marca 2020r. Przyczyną tej niezdolności jest stan narządu ruchu ubezpieczonego, który nie pozwala mu na świadczenie uprzednio wykonywanej pracy wymagającej aktywności fizycznej. Przy wydawaniu opinii biegły ortopeda miał również na uwadze leczenie operacyjne ubezpieczonego, które zaplanowane było i ostatecznie zrealizowane zostało w maju 2019r., a które polegało na zabiegu artroskopii prawego stawu skokowego. Leczenie to, w ocenie specjalisty ortopedy w dalszej perspektywie czasowej może przynieść poprawę w zakresie narządu ruchu ubezpieczonego.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna oraz należyście uzasadniona i nie została zakwestionowana przez strony postępowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od(...). ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o rentę do 31 marca 2020r.